

POSTANOWIENIE

18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 18 grudnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia Z.W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie
z 15 maja 2024 r., XII Gz 410/23 (XII WSC 2/24),
w sprawie ze skargi Z.W. o stwierdzenie niezgodności
z prawem zarządzenia Przewodniczącego posiedzenia Sądu Okręgowego
w Krakowie z dnia 22 lutego 2024., sygn. akt XII Gz 410/23
wydanego w sprawie ze skargi P.K.
przeciwko Z.W.
o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

1. Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z 15 maja 2024 r. odrzucił skargę pozwanego Z.W. o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia przewodniczący posiedzenia Sądu Okręgowego w Krakowie z 2 lutego 2024 r. o pozostawieniu skargi pozwanego o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z 26 czerwca 2023r. w aktach sprawy bez dalszych czynności.

2. Pozwany zaskarżył to postanowienie zażaleniem podpisanym osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych, obejmuje ono również czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji. Wskazanego przepisu nie stosuje się jedynie w postępowaniu o zwolnienie o kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata z urzędu lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.). Przepisu nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.).

4. Przymus adwokacko - radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

5. Przewidziany w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymus adwokacko - radcowski pozbawia strony zdolności postulacyjnej i wyłącza możliwość strony do samodzielnego (osobistego) podejmowania czynności procesowych. Oznacza to,

że czynności samej strony lub pełnomocnika niebędącego adwokatem lub radcą prawnym nie wywołują żadnych skutków prawnych.

6. Środek odwoławczy wniesiony z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalny a uchybienie to ma charakter nieusuwalny.

7. Wniesione przez skarżącego zażalenie, sporządzone osobiście, podlegało zatem odrzuceniu jako niedopuszczalne (art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

(G.N.-J.)

[a.ł]